

SZERKESZTŐI HÍRDA

Belmagyar-utca 27-dik szám, hová a lap szellemi részét
illető közlemények címzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. vagy 32 korona. Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona.
Félévre 8 frt. „ 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adának vissza.

ELLENZÉK

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy cenzimternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők
és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora: 1 frt.
Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyitási díjak:

garmand sora után 20 kr. fizetendő.

Farsangi cikk.

A farsang vége felé járván, nem lesz tán alkalmosszerűtlen — lapunknak ez előkelő helyén — olyan kérdésről megemlékezni, a mely — anynyinak hite szerint — szintén a végét járja.

Értjük ez alatt az ugynevezett Redoute-kérdést, vagy hogy magyarosabban szóljunk: a Vigadó doltát.

Hát tudják-e kérem miben mulat a vigasságok hivatalos idején kincses Kolozsvárnak kényes igényű és fejlett műizlésű közönsége?

Hát, egy idejét mult, rozzant viskóban. És azt hiszik: meggyeztethető-e Kolozsvár jó hírével, erkölcsi és más-nemű reputációjával, avagy az általános fejlődési törvényekkel, hogy Kolozsvár magas igényű közönsége abban a rettenetes teremben áldozzon Therpsikhore Istennőnek, a mely termet valami csodálatos hagyomány nyomán még ma is Redoute-nak nevezik az emberek?

Hát azt hiszik: nem tartozik-e Kolozsvár város fejlődési történelmével legszorosabb kapcsolatban állónak az ugynevezett — redoute-kérdés?

Hát ugyan ki állíthatja és különösen ki tudja valakivel elhitetni, hogy Kolozsvár a nélkül is nyomon haladhat a civilizációval, s különösen a modern értelemben vett haladással, ha még sokáig megtűri, hogy egyetlen nagyobb szabású közterme ezentul is az a pajtaszerű, mindenki által méltán meggyűlölt, isten verte hely legyen, a melyet ma — s már régóta — nem lehet arczpirulás nélkül — bálteremnek nevezni?

Valójában nem is lehet elég jellemző kifejezést találni annak az állapotnak az idegenek előtt való megajzolásához, a melyben Kolozsvár városa van az ő Redoute-jával és a hivott tényezők érthetetlen indolenciája ezzel a rég lappangó, mindegyre felújított, de még ma is megoldatlan közkérdéssel.

Mert tessék elhinni mindenkinek, hogy Kolozsvár városának valóságos szégyenköve az a Redouteból pajtvá vedlett épületömb, melyben hajdan a tekintetes Karok és Rendek igen okosan és bölcsen tanácskozhattak e „szűkebb hazarész” közdolgai felett, de a melyben ma már nem bálkat kellene

rendezni, hangversenyeket és művészeti előadásokat tartani, hanem a melyben legfennebb egy kétségbeesett időtörhetné a fejét a — repülőgépen, vagy — Terpsikhore Istennő detronizálásán.

A kik ismerik a viszonyokat és különösen ezt a mi vén Redoute-unkat, azoknak tán felesleges is elmondanunk azt a régi történetet egy kincses város közdolgainak intézőibe meggyökerezett indolenciáról; a kik pedig nem ismerik, azoknak meg nem vagyunk képesek ezt a siralmas állapotot hozzá méltó színekkel megrajzolni.

Ám, kérve kérjük és pedig nem csak a táncz és mulatság kedvelő, hanem az egész közönség érdekében mindazokat, a kik bármilyen részben intézői, vagy elhatározói e kérdésnek: ébresszék fel valahára elszunnyadt lelkiismeretüket és felbredve lethargikus álmukból, — lépjenek ki a komoly elhatározások és a cselekvés terére, s mondják ki valahára a persátot erre a szerencsétlen középületre.

Áldozatokkal jár a kérdés megoldása?

Jó, hát tessék módot keresni az áldozathozatalra.

Tessék valahára akára közbizonyból, akár a magán tőke megszerzése útján hozzá fogni a kérdés rendezéséhez.

Mert arról meg kell győződve lenni mindenkinek, hogy ez a Redoute-kérdés nem olyan gordiusi csomó, a melynek kettévágásához legalább is egy — Nagy Sándor kellene.

Ide épen semmi egyéb nem szükséges, csak az, hogy a hivott tényezők komoly elhatározásra bírják azokat, a kiktől e kérdés megoldása függ.

Nincs pénya a városnak egy új Redoute építésre?

Ezt ne hangoztassák. Egy városnak lehet pénzt szerezni, csak komoly elhatározás kell hozzá.

A pénz manapság oly olcsón szerezhető meg, hogy csak a karját kell a városnak kinyújtani, s annyi pénzt kap, a mennyit akar.

És még azt sem lehet mondani hogy gyümölcsözetlen befektetésre fordítja azt a pénzt, a melyet Redoute építésre használ fel.

Ez manapság egyike a haszonhajtó vállalatoknak.

Nem argumentálunk ez állítás mellett, mert ez nem szorul bizonyításra.

Csak a hatóság, vagy az együgyűség nem lát tisztán ebben a kérdésben, s csak ennek van szüksége kapacitálásra olyan dologban, a mely minden józan gondolkodású ember előtt világos és megérthető.

Mi csak arra utalunk, hogy mindnyájunkat méltán elfog a szégyen, mikor egy idegent kell ebbe anyomorult fészekbe vezetnünk, azzal aszándékkal, hogy azt ott valamely élvezet birtokába juttassuk.

Hát nem-e a városra nézve szégyen az, hogy mikor kaszányákra évről-évre százazrakat költ, egy tisztességes és a modern igényeknek megfelelő köztermet és mellékhelységeket nem tud vagy nem akar építtetni.

Hát nem jövedelmezne-e egy Redoute még többet, mint a — kaszányák?

És nem-e csak épen Kolozsvár az a világtól elmaradt város, a melynek hivott tényezői sehogy sem akarják megérteni, hogy egy új Redoute egyenesen a civilizáció és a — közegészség kérdése.

Ez utóbbi szót azért hangsúlyozzuk különösen, mert erős hitünk az adatokkal is tudók bizonyítani, hogy ez a vén Redoute és mellékhelyiségei nemcsak disztelenek, czélszerűtlenek, hanem a legteljesebb veszélyeztetői a közegészségnek. És ha Kolozsvár városának a világ mai rendjébe beilleszkedni tudó tisztai főorvosa volna, már régóta sürgetnie kell vala a Redoute-nak közegészség, közbiztonsági és közrendészeti tekintetekből való bezáratását.

A szomszédos Nagyváradon bizonyos mértékben szintén meg van ez a mizeria.

Am távolról sem oly mérvben, mint Kolozsvárt.

A közhatalóság úgy látszik ottsem fejt ki elég erélyt a kor igényei által megkívánt alkotások létesítése körül.

És mi történik? Előáll egyik pénzintézet s elhatározza, hogy saját költségén építtet egy nagyszabású Redoute-ot.

És a tavasszal már meg is kezdik az építkezést.

Az, hogy egy pénzintézet vállalkozik ilyen dologra, a mellett bizonyít, hogy a pénzhelyezkedésnek nem lehet rossz módja egy Redoute építés.

Ugy tudjuk, Kolozsvárnak is vannak pénzintézetei, a melyek ilyenmő haszonhajtó vállalatba a siker teljes reményével helyezhetnék el tőkéjük egy részét.

Ha valamelyik egymagára nem vállalkozik — fogjanak össze többen. Alakítsanak — szükség esetén részvénytársaságot.

Annyit állíthatunk, hogy üzleti vállalatnak is beválják a Redoute-építés, de ezenkívül a város egész közönségének és a jövő nemzedéknek is a haláljára teszik magukat érdemessé azok, a kik ily úton megmentik Kolozsvár városát e — szégyenkötől.

Addig pedig, míg ez megtörténik, kérjük a tisztai főorvos és a főkapitány urakat, tegyenek indítványt a Redoute-nak haláldeklán bezáratására irányt.

Ez közegészségügyi követelmény, s részükről kötelelesség-teljesítés.

Politikai hírek.

A házszabályok értelmezése. Bánffy Dezső br., a képviselőház elnöke a házszabályok egynemű többséggel megválasztott elnökének a jövőben egyöntetűen leendő értelmezés céljából tegnap esti 6 órára bizalmas jellegű értekezletet hívott össze a képviselőház második székfoglaló ülésében, a képviselőház különböző pártjaihoz tartozó képviselőkkel. Ez értekezletre meghívták: Wekerle Sándor miniszterelnök, Szilágyi Dezső igazságügyminiszter, Podmaniczky Frigyes br., Apponyi Albert gróf, Horánszky Nándor, Horváth Gyula, Horvát Lajos, Ugron Gábor, Hoitsy Pál, Eötvös Károly, Polonyi Géza, Helyi Ignác, Andrássy Tivadar gróf, Bokros Elek, Darányi Ignác, Hegedűs Sándor, Teleszki István, Chorin Ferenc, Madarász József, Thaly Kálmán, Juszt Gyula, Pázmándy Dénes és Perczel Béni országgyűlési képviselők.

A mezőrendőri törvény. A magyar törvényhozásnak egyik tengeri kigyója többek között a mezőrendőri törvény. Évtizedek óta sürgetik, évek óta van már munkában. Minden lombikban keresztül ment már. Utoljára a mult évi június 23-án a földművelési miniszterium által kinevezett országos gazdatiszták megvitatták. Most készült el az ebben kifejezett nézetek képest nézetekhez képest újabb módosított előadott munkát és ennek tárgyalása véget ért. A törvény országos gazdatiszták Bethlen Andrást gr. földművelésügyi miniszter február hó 16-dikára.

Két pásztor-levél.

Selauch Lőrincz nagyváradi püspök, egyházmegyéje lelkesítője nagybíró pásztorleveget intézett s abban mérsékelt hangon inté, hogy híveiket világszerte a házasság szentségéről s a házasságról el-

Lövés után — ha nem esett el a galamb — két alkalmazott szalad a zárkához. Egyik összeállítja a zárkát, a másik beletesz egy új galambot. Ha elesett a galamb, akkor három alkalmazott szalad végig a gyepen. Az említett két ember, és egy vizsla, mely nagy büszkeséggel hozza el az elesett áldozatot.

A galambok kisebbek a mieinknél; körülbelül akkora, mint a mi csókaink. Farkuknak nincs evező tolla, a mi bizonytalanul teszi — különben — gyors repüléskor irányát. Színtük világos kék, a mi rozszélpont, tekintve, hogy a háttér vagy a tenger, vagy a levegőé képezi.

A versenyzőnek tehát — a rendes izgalmon kívül három hátrányt kell legyőznie: Először azt a bizonytalanságot, hogy nem tudja, melyik zárka pattanszét; másodszor azt a bizonytalanságot, mely ezen madár röptelenségét jellemzi; harmadszor azt a bizonytalanságot, mely a madárnak, az égnei és a tengernek összeolvadó színeiben rejlik.

Ezekhez járul negyedik nehézség gyanánt az, hogy a versenyeje déli 1 órától 4-ig levén, a versenyző rendszeren szembe kapja a fölévelő, a napot, ha vízszintesen lö, a napugártól ragyogó tengert. E körülmény annyira befolyásolja a sikert, hogy a kimutatások szerint, a felhős napokra tíz lövés közül rendszeren egy — a fényes napokra tíz lövés közül rendszeren három elhibázott esik.

A ráduplázás nemcsak meg van engedve — de sőt igazi bravúrlövés számba mindig csak a második esik, mert egyfelől az

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1893. február 11

Apollóhoz.

Neked zenélek égi lantos,
Ódát, illőt gyalázatodhoz!

Becsüld meg jobban azt a szent fát,
Ne hozzon több gyalázatot rád.

Hogy is tudád ugy profánálni?
Midás királynak muzsikálni,

Lantos vetélynek állva Pán-nal,
Mekegő barmok dalnokával.

Hiába volt, lám, égi hurja
A furulyás Satyr legyurta.

S későn tevéd lám büles bírának
Fejére nagy fülét számárnak.

Nem jobb lett volna énekelned
Főnségben ott saját egednek?

Akár itt lenn a fűnek-fának,
Midás fülébe zúgó nádnak.

Boronghatsz immár szent homályban,
Önérző lelked otthonában.

Bosszud a nád is sirva zúgja:
Isten! még is le vagy te zúgva.

JÉKEY ALADÁR.

Délvidéken.

XII.

Galamblovészet.

Azt a mulatságos kis epizódot is az asszonyoknak köszönhetem, hogy Sz... hazánkfia, ki úgyis mint nagyvilági ember, ugys, mint publicista sokszoros összeköttetésben van a francia közkörrel, s a ki (Nizában egy kis dolga akadván) Monte-Carloba is átrándult egyetlen napra — szerencsét próbálni: első napon úgy üstökön fogta a szerencsét, hogy nyereségéből önmagának egy kilencszáz frankos arany — cigarettetárczát — s a feleségének egy ezeröt száz frankos ékszert vásárolt. De mikor egy ilyen üstökakad az ember kezébe, azt nem könnyen bocsátja el. Itt maradt tehát más napra is. És vesztett. Harmadnapon a másodnap veszteségét akarta helyre tenni — és este egyetlen grisi sem volt a zsebében. Utolsó öt frankjával táviratozott pénz után. Az új pénzzel új szerencsét próbált. Nem sikerült. Ekkor zálogba csapta a felesége ékszerét. Ebből annyi maradt, a mennyivel hazautazhatott — ékszer nélkül. Bosszusan mutatta hölgyeinknek, hogy ő a szép colier helyett ime egy sárga zálogcédulet visz haza a feleségének. — A viszontlátás öröme ez nagyban fogja fokozni.

Mig a játéktérben a sors csínjátja a komédiákat és a tragédiákat: az alatt a teraszon alól, egy sziklatömb tetején, mely mint kiöltött nyelv nyúlik bele a tengerbe s melynek teteje vízszintesen van egyengetve s melyen galambok betülször — foly a híres galamblovészet a 3000 frankos Rafael-díjra.

Három sorozata van e versenyeknek. Az első lefolyt decemberben, a második most foly január 19-től 24-ig, a harmadik februárban lesz. Minden sorozatra négy díj esik, melyek közül a legkisebb 800 frank, a legnagyobb, a casino díja — 20000 frank.

A casinodíj nyertessének neve a löhelyiség falán, fekete márvány táblán örökített meg aranybetűkkel. 1875-től 1892-ig tizenhatszáz tábla hirdeti tizenhatszáz legjobb lövőnek a nevét. Van köztük három francia, két olasz gróf, egy lengyel herceg, egy osztrák gróf — Trautmansdorf, egy magyar — gróf Eszterházy Miklós. A többi tíz — angol.

Az apró díjak feltétele szerint az nyer, aki tíz lövés közül relatíve legjobban lött. A casinodíjat csak az nyerheti, aki tíz lövés közül egyetlen egyet sem hibázott. A hiba disqualifikálja a lövőt.

Mindenki saját fegyverét használja. A lövés kapóra történik harmincz méternyi távolságról — golyóval.

A berendezés ilyen:

A sziklatető területe négyszáz négyszögöl félkörben. E terület egy méter magas vasráccsal van kerítve. A célzó lövő úgy áll fel, hogy szembe kapja magával a tengert — s ezzel kivan zárva az az eshetőség, hogy galamb helyett embert találjon.

A célzó lövőtől 30 méternyire (a kis díjaknál vannak kisebb distantíák is) áll a földön tíz-tíz méter távolságban egymástól öt pléghaliczka, zöldre festve, hogy színe a zöld gyeppel összeolvadjon.

Mindenik galiczkában egy-egy galamb van elhelyezve.

A versenyzető rendre szólítja a jelentkezős sorrendjében a versenyzőket.

E felszólításra a versenyző a barriére-hez lép, felhúzza kétszövtűjének mindkét sarkányát — különben a legtöbb fegyvernek nincsen sarkánya — egy párszor elcázhoz illeszti a fegyver agyát, s midőn elcázítja, hogy „gone”, akkor nagy csörömpöléssel szétesik valamely galiczkának minden oldala, a galamb — részint megriasztva a csörömpölés által, részint látva, hogy fogházának bilincsei lehullottak, fölröbben... a fegyver megdörög... és ha a reptülő galamb a rácskerítés által körülzárt területre esik vissza és ott is marad: akkor a lövés jó; de ha a tengerbe, vagy bárhová esik a kerítésen kívül, vagy ha a kerítésbe esik, de onnan feltud vergődni, hogy aztán a tengerbe hulljon: akkor a lövés el van hibázva.

Gyakran megtörténik, hogy a széteső zárka nagy csörömpölése daczára a galamb nem reptül fel. Ilyenkor a barriére-nél alkalmazott személyzet tekegolyót gurít a galamb felé. A versenyző bevárja, míg a golyó fölröbentti az áldozatot — — — lö, és ilyenkor biztosra talál, mert ideje volt a galambot már álltában célzába venni. Éppen ezért, a híres lövők ilyenkor nem szoktak löni; azok pedig, kik már díjat nyertek, azal vannak „megterhelve”, hogy nekik ilyen esetben nem szabad löni.

A versenyző soha sem tudja, hogy őt körül melyik zárkából fog a galamb kiröptülni, mert a zárkák villanytelepének gombjai a hátul ülő startoló asztalán vannak, a ki tetszés szerinti zárkát nyit meg egyetlen nyomással.

terjedt tértanokról, törekedjenek benne a megszüldíteni a házasság kibonthatlan szentségében vetett hitet.

Dulánszky Nándor pécsi püspök szintén körlevelet bocsátott ki egyházmegyéje híveihez s abban a polgári házasság ellen és határozottsággal foglal állást.

A körlevél elején a házasság szentségét védi, majd utasításokat ad a papságnak, hogy minő eszközökkel védelmezzék „a támadások ellen” a keresztény tanokat. Ez eszközök: a keresztény hívek tanítása, felvilágosítása a szószékéről, továbbá a vallásos élet előmozdítása jámbor társulatok és vallásos egyesületek által.

A kérdés politikai oldalára is kitér, azt mondván, hogy a politika terén is joguk van a híveknek harcolni, küzdeni meggyőződésük mellett. E végből inti papt, hogy gyűjtse össze kath. körökbe, hath. kaszinókba a híveket, hogy választott képviselőjükhöz is hozzá tudomásra a meggyőződésüket.

A képviselőket pedig figyelmeztessék arra, hogy nem azért küldték a választók őket, hogy lerombolják a hívő nép vallásos hitelvit, de hogy védjék és oltalmazzák azt.

Itélet a Panama-pörben.

Páris, febr. 9.

Az igazságügyi palota folyosóján már a kora délelőtti órákban temérdek kíváncsi tolongott. Ügyvédek és hírlapírók sűrű tömege állt a tárgyaló terem ajtaján, melyek csak déli 12 órakor nyíltak meg. A terem azonnal megtelt. Óra hosszáig vártak szorongva a felelősségi bíróság ítéletének. Az igazgatóság pillanatról-pillanatra nézett. Déli 1 órakor a bíróság még nem érkezett meg. Arról a lehetőségről kezdtek beszélni, hogy az ítéletet ma nem is fogják kihirdetni. Mondták, hogy a bíróság tagjai közt az ítélethozatal alkalmával egyenlenségek támadtak. Végre megtudták, hogy a bírák fél 12 óra együtt vannak és tanácskoznak. Délután 1 órakor jelent meg Biffel — a társaságban. Nagyon halványan és betegesen látszott. D. u. 3 óráig vártak így a legnagyobb igazgatóság közt, míg végre az ítéletet Perivier elnök a szokott ünnepességek közt indokálva együtt felolvasta.

A bíróság a Panama-perben Lesseps Ferdinándot és Lesseps Károlyt csalás és bizalommal való visszaélés miatt 5—5 évi fogságra és 3000 frank pénzbüntetésre, Fontane-t és Cottu-t hasonlóképpen csalás és bizalommal való visszaélés miatt 2—2 évi fogságra és 3000 frank pénzbüntetésre s Eiffel-t bizalommal való visszaélés miatt 2 évi fogságra és 20 ezer frank pénzbüntetésre ítélte. A törvényszék ítélete a csalás vétségére nézve, melylyel Lesseps Ferdinánd és Károly, Fontane és Cottu vádolva voltak, utal az emissziók kiderített tényekre és a lapokban közzétett hazug híradásokra. Felelmit továbbá az előzőeken barátok közreműködését és azt a tényt, hogy Lesseps Ferdinánd támogatva az igazgató tanácsosok által állandóan titokban tartották a társaság operációját. A kibocsátó szindikátusok csak fiktívnek voltak és az emisszió költségeit tulajdonosa tartották. A mi a bizalommal való visszaélést illeti, az ítélet kifejti, hogy a csalási szándék fenn áll, mert a Reinach-nak, Oberndörfern-nek és másoknak fizetett összegek nem tekintendők olyanoknak, melyek a kívánt rendelkezésekre fordítottak. Eiffel-t illetőleg csak a bizalommal való visszaélés vádjával foglalkozt-k, minthogy az összegek, melyekről Eiffel azt állítja, hogy a szerző-

déses megállapodás alapján jártak neki, csak bevezetett munkák fejében való utalványozás címén fizette ki neki. E szerint Eiffel a társaság kárára bizonyos pénzeket jogtalanul elsajátított.

Cavaignac.

A nap hőse Párisban Cavaignac képviselő, ki a ház tegnapi viharos ülésén nem közönséges szónoki sikert aratott. Megtörtént az, hogy egyszerre lecsúszott a szörnyű zivatart, mely olyan erősen indult meg, hogy a legkínosabb botrányokra vezetett volna. De Cavaignac szavára egyszerre megváltozott a helyzet, a toronymagasságu hullámok elsimultak, az egész ház pártkülönbség nélkül helyeselte a szónokot s fogadta el napirend indítványát. A hatás olyan általános és ellenállhatatlan volt, hogy maga a kormány is elfogadta a napirendet, noha az tényleg ellene irányul s tényleg nagyon megrendítette pozícióját. — Egyes miniszterek nyomában le is akartak köszönni a csak barátaiak sürgetésére álltak el szándékuktól. A mi a szónokot illeti, ő aránylag fiatal ugyan, de azért Franciaországban nagyon ismert egyéniség. Nemcsak azért, mert olyan nevet visel, mely a köztársaság évkönyveiben, dicsőségesen van bejegyezve. Atyja az 1848-iki francia köztársaság egyik hőse Cavaignac tábornok ki a szocialisták június forradalma ellen megvédte az államot. — De az ifjú Cavaignac nemcsak azért híres ember, mert történelmi nevet visel. Már gyermekkorában magárvonta Franciaország sőt az egész világ figyelmét. Mikor a mérnöki szakiskolát látogatta, mint kitűnő tanuló az év végével jutalmat nyert. A záróünnepélyen maga a trónörökös, az akkor uralkodó III. Napoleon császár fia adta át a kitüntetést ifjárnak a jutalmat. Midőn az ifjú Cavaignacra került a sor, ez állhatatosan vonakodott a jutalmat a császári herceg kezéből elfogadni s csakugyan nem fogadta el, mi természetesen óriási feltűnést keltett. Tanulmányait befejezte a mérnöki pályán működött, később képviselő, azután államtitkár, a múlt évben pedig tengerészeti miniszter lett.

A 2000 korona története.

Báró Bánffy Dezső a képviselőház elnöke, — mint táviratilag már jeleztük — kétezer koronát ajánlott fel az akadémiának magyar történelmi vizgatók pályáztatára.

Br. Bánffy e nemes tettét érdekes kis incidens előzte meg. A képviselőház folyosóján odaszólt napokban Fenyvessy Ferenc képviselőhöz:

— Én kezdettől fogva előfizetője és rendszeres olvasója vagyok lapodnak a „Magyar Újság”-nak. Örömmel olvastam, hogy kibuztat már az előfizetők számára egy sorjegyet. Ha megcsinálnád a közjegyzőnél, hogy az előfizetők közül nevemet, mint nyertest kihúzzák, adok kétezer koronát magyar irodalmi célra!

Fenyvessy tréfásan azt jegyezte meg, hogy majd beszél Farkas Menyhérttel a sorshúzást illetőleg.

Szerdán aztán odamegy Bánffy báró Fenyvessyhez és megjegyezte: „Mégis csak azt gondoltam, hogy be sem várom, míg a „Magyar Újság”-tól sorjegyet nyerek. Előre lefizetem a felajánlott kétezer koronát.”

Igy kapott 2000 koronát a magyar szimfóniadalom.

bombolásával — mintha egy ütő ágú szőlő lenne földalatti mélységekben — két-három emelet magasságra dobja fel habbá zúzott sziporkait.

E zajgó áradatban, e velő rázó morajlásban, a megvadult elemnek e szörnyű haragjában — míg a nagyvilág patriciusai nyugodtan üzik sportjukat, az alatti, a hullámhegyek tetején, a hullámvölgyek aljában, hányatva, mint forgószélben a galambpohár, két kis ladikón két kopott ember állokodik a sziklanyelv körül, lesve, várva a tengerbe hulló galambokat s konkurrentriát csinálva ezzel a szintén állokodó és szintén éhes halaknak. Tulfeszített izmaik dagadó erei úgy kidomborodnak meztelen és sovány karjaikon, miként a vihártépet vitorlának kötelei a száraz árbocon.

Olykor egészen elfüdi őket a lázongó hab, mintha társaikkal, a búvár kacsákkal együtt, lebuktak volna a mélységbe.

A másik pillanatban feltűnnek egy hullám púpos hátán, hol csolajuk reszket, himbalózik, szédeleg, mint őszi falevél a levegő árájában.

Átázva a haboktól, kipirulva a mértéktelen küzdelem hevétől, mindig a halál torkában evezve, várják, lesik a lehulló galambot sóvárgó vágygal, életmegvetéssel.

A fent lövöldöző urak nem is sejtik, hogy lábuk alatt is sportot üznek; az éhség sportját. Ez is galambverseny; a tét: élet vagy halál. A mérleg egyik serpenyőjében egy galamb, a másikban két emberélet.

Valóban aránytalan harc. Egy könnyű evező harca a beláthatatlan, a fékezhetetlen, az indulat, a felkorbácsolat tengerrel. Sötét mélységeit ép úgy nem tudod megmérni, mint tombolásának borzasztó erejét.

Levél.

A sz.-udvarhelyi jótékony nőegyesület újabb föllendüléséről, hathatós tanbizonyosságot tett azon általános érdeklődés, mely az általa salát pénzűre javára, f. hó 1-én megtartott házias jellegű tánczoszoru iránt nyilvánult.

Ha nem is lehetett ott mindenki, — de társadalunk mindenik osztálya szép számmal és legméltóbb tagjai által volt képviselve.

Elismeréssel jegyezzük föl azt is, hogy az „egyszerűség” nem csak jelszó maradt, hanem hőlyeink követték is azt, de talán éppen ezért, még százaszokosabb voltak, mint máskor.

Az összes bevétel 130 frtra, a kiadás pedig 59 frt 75 kr-ra ment és így 70 frt 25 kr. jövedelem maradt városunk házi szegényei és árvái számára.

Felülizettek: Ö. Török Pálné elnök, 1 frt. Dr. Török Albert 3 frt. Jakab Gyuláné 3 frt. Ugron Istváné 2 frt. Tompa Árpád 2 frt. Szombatfalvi Albert 1 frt. Reinhold Olivér. Persán János 1 frt. Benyó Károly 1 frt. Farczádi Károly 1 frt. Farczádi Lajos 1 frt. Pál Adolf 1 frt. Gáffy Kalmáné 1 frt. Gyarmathy Ferencné 1 frt. Felgyházi Antalné 1 frt. Dr. Fejérváry Lajosné 1 frt. Badó Sándorné 1 frt. Lánckúti Rudolfiné 1 frt. Héjas Kálmán 1 frt. Pálfi Ferencné 1 frt. Szakács Ilonka 1 frt. Szankovics Miklós 1 frt és öv. Gyarmathy Sándorné 1 frt.

Fogadják az egyesület szíves köszönetét!

Székelly-Udvarhely, 1893. febr. 8.

Az erdélyi házasságok és a „Pesti Hírlap.”

A Pesti Hírlap egyik közelebbi számában tévesen magyarázza olvasóinak az erdélyi házasságokat.

Főleg az unitárius egyházi bíróságoknál bontott házasságokra nézve mond el sok furcsa dolgot.

Ebben a tárgyban az unitárius egyház egyik kiváló tagjától, a ki behatóan foglalkozik a házassági ügyekkel, a következő helyreigazító sorokat vetjük:

A „Pesti Hírlap” f. hó 7-ik számának szerkesztői üzenetek rovataiban az u. n. erdélyi házasságok definíciója drágá alatt egy kis kirohanást tesz az erdélyi protestáns egyházak ellen a mi éppen nagyon szükséges az amugy is felidézett kultur harc élesztésére.

Gunyosan mondja, hogy erdélyi házasságoknak az erdélyi protestáns s főleg az unitárius házasságokat nevezik, melyek az oita-ni (erdélyi) egyházibíróságok könnyű házasság bontása és házasság kötése révén jönnek létre.

Czikiró szerint a felek, vagy az egyik kath. fél áttér ott a protestáns vallásra, megszerzi valahogyan az erdélyi illetőséget, házasságát egy-két hét alatt felbontatja s mindjárt új házasságát is köthet.

Még tovább megy s azt állítja, hogy az így protestáns hitre tért kath. férfi elválasztása után egy másik katolikus nő-

vel házasságot köt, ez a nő nem törvényes felesége neki, s ez a nő ha kedve tartja, bármikor hozzá mehet újra a kath. templomban egy másik de katolikus férjhez, mi alatt az első kath. feleség az elválás dacára törvényes felesége marad elvált férjének és nem mehet férjhez annak életében.

Mennyi rosszakarat és törvénytudatlanság nyilvánul ebben az izenetben.

Csudálkozunk, hogy a felelős szerkesztő, a ki ügyvéd és jogász, annak helyet adott.

Annak írója vagy nem tudja, vagy nem akarja tudni, hogy

a házassági elválást az erdélyi protestánsoknál év század óta államilag elismert, fennálló törvények szabályozzák,

hogy a kath. félnek a protestáns válásra áttérése a házasság felbontására nem elég,

hogy az áttérésre s a válóper kereszttelvitelére az 1868. 53 és 68. tör. irányadó, hogy e törvénynek értelmében a válóperet előbb alperes illetékes foruma előtt kell lejártni,

hogy ezek szerint a válóper áttérés után egy-két hét alatt kereszttel vinni nem lehet,

hogy a kath. hitről protestáns hitre tért s elválasztott férfi az 1868. 53. tör. értelmében bármely keresztény vallású nővel érvényes házasságot köthet,

s hogy e szerint az elválasztott férfi első neje, volt férjének törvényes neje nem lehet, ellenben új neje az ő törvényes feleségének tartandó.

Talán nem lenne szükséges az ügyis felizgatott kedélyeket, ily törvénybe ütköző absurd közleményekkel még inkább ingerelni.

K. M.

MINDENFÉLE.

Kolozsvárt, február 11.

— **Ebéd után.** Lapunk tegnapi számában táviratilag jelentettük, hogy Szilágyi Dezső miniszter Chorin Ferencz ebédjén miként nyilatkozott Apponyi grófról. Mint a P. N. írja Wekerle miniszterelnök, ki a Ház tegnapi ülése alatt hosszasan konferált a függetlenségi párt egyik legkiválóbb katolikus tagjával, midőn beszélgetés közben szóba került az igazságügyi miniszternek Apponyiról szóló nyilatkozata a miniszterelnök nem tagadta a hír valóságát, csak azt jegyezte meg, hogy Szilágyi Dezső azokat a nyilatkozatokat — ebéd után tette szók nem birtak a politikai üzenet jellegével. Ugy látszik, Szilágyi nyilatkozatai — ebéd után nem bírnak sulyal miniszter társai előtt.

— **Az időjárás** az egész országban megenyhült. A tegnapirott volt távirati jelentések szerint a fővárosban 1 fok, a különböző vidékeken pedig 4—14 fok a hideg. Havazás nem volt sehol, azonban köd nagyon sok helyen észlelhető. Turin, Florenz vidékén a

fagypontról áll a hőmérő, Malában 17 fok a meleg. Nálunk az idő esőre hajlik.

— **Az erdélyi muzeum-egylet** bölcsélet-, nyelv- és természettudományi szakosztálya tegnap, 10-ikén délután 5 órakor felolvasó gyűlést tartott. A gyűlésnek két tárgya volt: Kanyaró Ferencz néhány „rég Magyar virág-éneket” olvasott fel és ismertetett azon kis kéziratos füzetből, melyet a múlt század közepén irt uzoni Solymosi Károly. Nem a nép ajkáról följegyzett énekek ezek, hanem iskolázott embereknek szív-ömlengései azon részletező, körülíró irályal, miként azt nagyapánk Gyöngyösi István verses regényeiből tanulták. Heléna és Páris, Márk, Vénus és Amor gyakran zavarják a hangulatot. Így is azonban, a mint vannak érdekes művelődéstörténeti adatok. A másik felolvasó Cserey József volt; beküldött művét „az új görög nyelvről” dr. Szamosi János olvasta fel. Értekező azt bizonyítja, hogy a mai új görögök, az ókori görög nemzetnek egyenes leszármazottjai s nyelvük a klasszikus nyelvek tanulóira nézve szükséges. Akadályozza az új görög nyelv tanulását, hogy a régi görög betűket használják. Szerintünk az új görög tanulás csak szakembereknek való s a régi görög irodalom remekeit ismeretere törekvők, csak a régi nyelvet s annak betűit kell, hogy ismerjék és használják. A felolvasások másfél órát vettek igénybe s a nagyobb részt tanárokból és egyetemi hallgatókból álló közönség figyelmét mindvégig lekötte tartották.

— **A korcsolya egylet házi táncestélye.** A kolozsvári korcsolyázó egylet által f. évi február hó 18-án, szombaton rendezendő házi táncestélyre serényen folynak az előkérések, a meghívók már szétküldtek, azonban ha valaki tévedésből nem kapott volna, de arra igényt tart, szíveskedjék a jegypálya felügyelőnél kitett ivre neret följegyezni s a választmány a leg-nagyobb készséggel eleget fog tenni a kívá-nalmának. Belépti díj: személyenként: 2 frt, családtagj 5 frt, ablakjegy személyenként 2 frt, karzatjegy személyenként 1 frt. Fel-lizetések a jótékony cél érdekében közö-nettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtáztatnak. — Belépti jegyek előre válthatók a jég-pálya felügyelőnél, ugyanitt kaphatók ablak és karzat jegyek is. A táncolni szerető közö-nségnek melegen ajánljuk ezen táncestélyen le-endő megjelenését.

— **A mentő bálra** mely márczius elsején tartatik a Redoutban, nagyban folynak a készülődések. — A redout termei, az eddigiekkel egészen eltérő módon lesznek díszítva. A bál iránt a legelőkelőbb körökben is a legnagyobb érdeklődés mutatkozik, úgy, hogy a mentők legelső bálja a legfényesebb sikernek néz elébe. Mint értesültünk a bu-dapesti mentők közül is többen fognak le-rándulni Kolozsvárra, eddigél már nyolc-ven helyezték biztos kilátásba lejutvételüket, de valószínűleg ennél többen fognak lejönni. A meghívók pár nap múlva küldetnek szét. A bál sikere biztosra vehető, mit a nemes, humanus egyesület teljesen meg is érdemel.

— **Kossuth Lajos** szobrára Sebesta Jakab kolozsvári polgár, ki minden ha-

első lövés sikertelensége nagyobb próbára tette a vadásznyuzalmat, másfelől a madár időt nyert, röptelenségének gyorsításával a me-neklítésre.

E nehézségek dacára, az abszolút hi-bás lövés igen-igen ritka. Ha nem is marad mindíg ott a galamb, de tollából vagy pely-héből néhány darabot rendszeren ott hágy. E bálmulatos eredményt nyitja az, hogy e verse-nyek a világ legjobb lövői szoktak meg-jeleneni.

A Rafael-díjra hazánkából egy Erdődy gróf is pályázott, de a pálmát mister Bleack ritte el Amerikába.

Versenyzett egy másik gróf is. Feszes ruhájáról, szögletes hányvetéséről, nagy erőlködéséről, hogy majmolhassa az angol nagyúr természetesen közhírt és egész lényén szétterpeszkedő gödjéről — a doktorral együtt azonnal fölismerték benne az osztrák urat. A nem valódi, hanem a csinált urat. A laj-dinant manierokossal kitűmött urat. Beszéde szúr, könyöke döf, lába rug; egész valója fer-de és szögletes. Megnézheted a nápolyi aqua-riumot együtt a berlini állatkerttel, de utá-latosabb lényt, mint a minő egy osztrák úr.

Míg fenn a sziklatetőn a galamblovás foly, az alatt a vadul haborgó tenger három oldalról csapkodja és ostromozza a szikla lá-bait. A visszavert hullámhegy izról porrá tö-r-i a szikla csipkészetében s feldühötte a sziklatlan ellenálláson, melyet nem tapasztalt Algiertől idáig, egy zuhatag sebességével ro-han a sziklapadmoly alá, hogy aztán vészes

tett. Maga tartozik nekem némi elégtétellel, de látom, hogy el van határozva azt megta-gadni tőlem. És e miatt képtelen vagyok azt hinni, hogy csakugyan én rajtam ne-ve-tett. De reményem, hogy nem sértettem meg? Talán megfontolatlanul — vagy el-hamarkodva beszéltem.

— Én Stellára gondoltam — vála-szalom.

— Esmond kisasszonya? Ő Rothwelt bolondítja a mosolyával. Ő sokakat elbolon-díthatott már, — mondja Sir Ernő a test-vérem felé tekintve.

— Én meg vagyok botránkozva a beszéde felett, Ámbár lehet, hogy azokkal a szava-kal a mélyebb érzelmeit akarta leplezni.

Azonban nem vagyok olyan kedvező benyomás alatt a hogy kívánnék lenni. Meg-vagyok róla győződve, hogy Sir Lydiard szen-vedélyes szerető tudna lenni — ha akarná. Miért nem látgyul el a hangja önkénytele-nül, midőn Stelláról beszél? Ez az ortodox szokás, és ő többször megmutatta, hogy mily ügyesen tudja azt megtenni.

— Szeretném tudni ha vajjon Jenőnek megégnék a szárnyai? — folytatja, Ste-lára nézve, a hogy egy szép képre nézhet-ne. A férfi esélye csekély, midőn egy szépsé-get meg megnyerni.

De ő nagyon szép — tehát nem csoda. Meglepetéssel nézek fel, s a Sir Ernő reám néző szemével találkozzom, és olyan ki-fejezést látok azonban, ami zavarba ejt, majd-nem elérn. Lehetséges-e, hogy abban anit Harley Tom mondott van valami igaz?

— Jenő? — mondom gépiesen, nagyon neheznek találva a beszédet, a kételyek ez új észbontó áradata miatt annyira el vagyok foglalva.

Azt mondtam, hogy „Jenő”? — Rothwelt értettem. Jenő a keresztnéve, — vá-laszolja Sir Ernő.

— Ő az ön barátja, nem de? — kérde-m.

— Igen Mi mindig jó barátok voltunk. — Reményem, hogy a zenét illetőleg meg-változtatta a szándékát — mondja kissé hirtelen.

Egy nagy család.

M. Kernhamtöl.

Az „Ellenzék” számára fordította: AMICA.

XVII.

(Folytatás)

(24)

— Én nem tartom azt lehetetlennek, Ugy emlékezem, hogy ma reggel danolni hal-lottam.

Gertrud kisasszony, Gertrud kisasszony ne essék a modoros kisasszonyok hibájába! Én tudom, hogy tud énekelni, még pedig jól — miért nem oly természetes ezt illető-leg is, mint egyebben?

Honnét tudja, hogy nem vagyok „modoros kisasszony”? kérdem.

Tudom, hogy nekem nem szabad éne-kelni. Azonban valasza tudomásra fogja adni, hogy gyermeknek gondol.

— Honnét tudom? válaszolja lassabb hangon. Mert lehetetlen magával egy-negyed óráig lenni azon felfedezés nélkül, hogy nem azon osztályhoz tartozik — és reményem, hogy soha sem fog oda tartozni: mert ár-

tatlan egyszerűsége sokkal bájosabb, mint a modoros kisasszonyoknak minden modorossága együtt vére,

Ne engedje magát senki által rábe-szélni, hogy más legyen, mint a mi valóban! Senki sem kívánja a rózsát tulipánná vál-toztatni. A tulipán gyorsabban ragadja meg a szemet, de az előnye, ha ugyan ez előny — itt végződik.

Most sem vagyok sokkal okosabb! Kár, hogy annyit beszél a „rózsákról”. Magába véve nagyon szép az, de érezteti az ember-rel, hogy az illusztráció mennyire nem találó. Egy megjegyzést illetőleg még is azt gon-dolom, hogy reám volt alkalmazva. Azt mondta, hogy „ártatlan egyszerűségem — bájos.”

Vajjon a hajam kibontott állapotát, vagy szoknyáim kis leányos rövidségét ér-tette az alatt? Vagy a nyakamon függő os-toba kis szivecskét és a fűrtjeimet lecsorító szalagooskát érti? Vajjon Stella hogy nézne ki ezekben?

— Maga nevet rajtam, — mondja Sir Ernő nebeztelő hangon. Azt gondolja, hogy nem vagyok őszinte abban amit mondok? Talán az ellenkezőjére tanították — azt hi-szem, hogy mai napig lehetetlen olyan leányt találni, a ki arra de tanítottak volna — és az én lelkesedésem hiában való.

— Én nem önön nevettem — hanem valami más-on sietek mondani. Egy furcsa gondolat villant át az agyamon és azon mo-solyogtam.

— Mondja meg, hogy mi volt az, és én megbocsátok magának — mondja az ő lágy és veszélyesen édes hangján.

— Nem tehetem! Oh nem, az teljes le-hetetlen! válaszolom.

Hogy mondanám én azt el a testvérem kedvelt udvarlójának, hogy Stellát rövid-zok-nyá-ban és szalaggal lecsorított kibontott hajjal képzeltem? Nem vagyok éppen olyan bolond. Valóságos szentségfürésnek gondolná.

— Teljes lehetetlen? — ismétli Sir Ernő Esmond kisasszony, én szeretném meg-tudni, hogy az a furcsa gondolat mi lehe-

fias ügy iránt nem csak lelkesedni, de elekedni is tud, 45 frt 40 krt gyűjtött, s lődött be szerkesztőségünkbe. E szép összeg a Sebesta ívén a következők adomáiraiból gyűlt össze: 2 frtot adott Nagy Gábor, 1—1 frtot adtak: Királyi József, B. unyad, Gámcenzy és Fogel, Poszler Gyula, Iváncs József, Babits Ferencz, Andrásovszky frim, Gőnczy Károly, Buday Ignác, Visky are, Klimes Károly, Hevesy József, Vincze tván, Nedorosztek János, Graf János v. endégi, Gergely Ferencz, Gutkovszky József. 50—50 krt adtak: Bányai Béla, Kajein Endre, Orosz Károly, Clauzer Adolf, chmidt Mayer Lajos, Móricz Lure, Szívós sigmond, Keleti János, Dunky Béla, aufer Adolf, Sebesta Jakab, Graf Lőrincz, irályi András Bánffy-Hunyad, Segesváry ajos, Terkál József, Matutsek József, legedits Ferencz, Toman Béla, Suichy János, Hoffmann József főpinczér, Walter Gusztáv, Szabó István, Baumgarten János, Lehmann V. Sándor, Poszler József, Bárfay István, Kapássy Antal, Andrásovszky Lajos, Nórák István, Bokross Emil, Lht. Székely Sándor, Birkl Jánosné, Molnár János, Petay Sándor, Ferenczy Ignác, Herbe Antal városi églő mester, Nagy Ferdinánd, Andráscsik Károly, Winzer Herman, Benyovits István, Kondász Dániel, Andrásovszky Dániel, Gergely Kálmán, Pállán Henrik, Lévy János, r. Salamon József, Berde Lajos 20 20 krt adott. Az összeget rendeltetési helyére juttattuk. Kovács József orsz. képviselő, szapor-ügy pénztárnok Budapest I. ker. Krisztina utca 4 sz. alá.

— **A kolozsi mandátumot** ma viszi fel egy küldöttreg Hosszu Teophil előnk vezetése alatt Bpestre Hieronymi Károlynak. A mandátumot holnap fogják átjuttatni a belügyminiszternek.

— **Színház.** Tegnap este Sardon szintűve: Dora került majdnem telt ház előtt zínre a kolozvári nemzeti színházban. A zínlap „új betanulást” hirdetett, a darab menete azonban nem tanuszkodott valami nagy betanulásról s ha szerep nem tudásból áll az új betanulás, akkor kár azt a színlapra kiírni. A szerep nem tudás annyira feltűnően nyilvánult, hogy az illúsiót rontotta. Dora például elteszi a Tekli arcképét az egyik asztalra s ezt az arcképet Zika grófné egy másik asztalról akarja elcsenni. Ismét Zika grófné az asztal felső fiókjából lopja ki az írást és Maurillae az asztal alsó fiókját kutatja ki érette s az alsó fiókban veszi észre a hiányt. Ezt és több apró cselekedést, botlást leszámítva, a darabot 11 óráig vonzolták. Szerencsére voltak megkapóbb jelenetek is, a melyért Gerő Lina, Ráthonyi és Gál tapsot arattak. — Riu márkiné és Bariatiu hercegné közt az esküvő után folytatott szóváltást ki kellett volna huzni, mert az, a Logy fordítva s a hogy előadva volt, nem volt sem sikamlós, sem pikáns, hanem durva.

— **A színházi díszletek** kopottak, vedlettek és rongyosak. Léstelenléd néznek ki és szárnalmas képét mutatják egy-egy szobának, egy-egy jelenetnek s tönkre teszik az illúsiót. Nagyon szükséges volna, hogy a

XVIII.

Végre ebédet jelentenek. A férfiak arczán milyen édes elégtelenség látszik! Mily tulságos készséggel hagyják félbe a társalgást, milyen borzasztó éhesek lehetnek! — Audley Harry szerint — „Egész nap talpon voltak.”

Sietve megyünk az ebédlőbe, engemet egy nagyon jámor fiatal ember vezetett, kinek nevét elfelejtettem — s miután Stella, Sir Ernő és Rothwell ur távol ülnek tőlem és a szomszédos hallgatag és annyira félni látszik tőlem, hogy az udvariasság által kívánt néhány kötelező mondatot is alig képes kimondani, nagyon kevés megfigyelni vagy válaszolni való dolgom van, s az ebédemet majd nem félbe szakítatlan csendességben eszem meg.

Ma hosszabb ideig tart az ebéd, mint rendesen. A férfiak nagyon éhesek, még én sem hittem, hogy ilyen kiéhezett állapotban legyenek.

Azonban az ebédnek vége van, és mi nők egynek a kivételével, uszályunkat kivisszük a szobából, látom, hogy a sir Ernő szemei engemet kísérnek a meddig el nem tűnök előle.

Az én szívemet egy új érzet — az öröm és reméllet vegyes erze hozza mozgásba.

Ez alkalommal nem rejtőzöm el egy szögletbe, látni akarom, ha vajon olyan készséggel jön e hozzám, midőn a szoba közepén vagyok.

Amint a székhez menve egy tükör mellett haladok el, meglehetősen érdeklődéssel pillantok bele.

Talán — ob, édes gondolat! még sem vagyok olyan nagyon utatolans vörös haju és szeplős. Talán javult a kinézésem, lehet, hogy egy vagy két év múlva tőrhető leszek. Ma este úgy teszik nekem, — de ez valószínűleg az esteli világítás hatása — hogy nem nézek ki rosszul — és Franklyn Luczillánál nem vagyok kellemetlenebb látvány. Egy nagy tömeg természetes gondórságú hajat, kékbe öltözött fiatal alakot látok, nagyon közönséges orral és szájjal és tiszta fehér arccal.

(Folyt. köv.)

színház a külső kiállításra nagyobb gondot fordított, újakat festessen az elrongyolódott, lekopott, elmosódott díszletek helyett.

— **3500 forint egy lőért.** Bánffy György gróf, a kiváló sportsmann és nagy-birtokos egy eredeti angol telivér mén-lovat hoztatott 3500 frtért Angliából és azt boncz-hidai ménésében helyezte el. A mén neve „Lancastrian”, apja Toxophilite, anyja Lady Sefton (Derby nyerd). Ezen ménnek Angliában jó hírd csikói vannak, melynek betelepítésével szolgálhat van téve az egész erdélyi lótenyésztésnek. A nemes gróf ez újabb tettevel is bebizonyította, hogy mennyire érdeklődik lótenyésztésünk iránt.

— **Az irlgalom nevében.** Egy nagyon szegény asszony halt meg ma. Nyomoruságos szobában áll a hallottas ágy s hogy annál kegyetlenebb legyen, a hét rongyos, sápadt arczu, sovány gyerek kétségbeesve csókolja a meghalt édes anyja, az egyetlen védő hideg kezét. A legnagyobbik fiú 14 éves, a legkisebbik hat. Ma még sirnak, talán irlgalmas szívű emberek eltemetik Isten nevében az asszonyt, de holnap már éhesek is lesznek. Járnak is majd koldulni. A kinek több van, mint a mennyi mindennapra kell, adjon egy morzsát ezeknek a didergő, éhező kis árva verereknek. A szerkesztőség elfogadja s megköszöni.

— **Nyilvános köszönet és nyugtázás.** A kolozvári dalkör február 5-iki dalestélyén felülfizetni kegyeskedtek: Biró Béla 10 frt, Hegedűs Sándor 10 frt, dr. Finály Henrik 5 frt, Pál István 3 frt, Kiss Sándor 2 frt, Ferenczy Ignác 2 frt, id. Tamásy Péter 2 frt, Gunesch Károly 1 frt 50 kr, Ajtai K. Albert 1 frt, dr. Salzbauer János 1 frt, Urschitz Rezső 1 frt, Sebestény Mózes 1 frt, ifj. Tamásy Péter 1 frt, Balázs K. József 1 frt. Fogadják a felülfizetők az egytel hálás köszönetét. Kolozsvárt, 1893. február 11. A rendező bizottság.

— **A Benigni palota** vendéglője rendkívül látogatott, a mióta Nagy Ferdinánd vendéglős átvette. A „pinczében” minden este szép társaságok gyűlnek össze, hogy a farsangi napokat egy-egy vidám estével fejezzék be. A vendéglőben az italok kitűnők. Különösen a sör kiszolgálására fordítanak nagy figyelmet.

— **Adomány a mentő egyesületnek.** Bácsinszky József ur egy szép fali órát adományozott a mentő egyesületnek, melyért az egyesület elnöksége hálás köszönetét nyújtja.

— **Erdélyi Irod. Társ.** Ujabbban az alapítók közel épett Erzsébet városa 50 frtal. Fogadja a nemes város a társaság legmelegebb köszönetét.

— **Katonai lóvásárok.** Az 1893. évi tavaszi katonai lóvásárok az erdélyi részekben a következő napokon lesznek megtartva: Deésen, március 18-án. Gyéresen, márc. 19-én. Maros-Vásárhely, márc. 21-én. Kőhalomban, márc. 23-án. S.-szék-Györgyön, márc. 25-én. Brassóban, márc. 27-én. Nagy-Szebenben márc. 29-én.

— **Temetés.** Deésről írja levelezőnk: Tegnap helyezték öröknyugalomra az oly korán és váratlanul elhalt Fodor Farkas ügyvédet. Az egyházi gyászszertartást Józsa Károly ev. ref. lelkes megható beszédében végezte. A gyászünnepeket a dalárda, tűzoltózenekar, a város és vidék intelligenciájának szokatlan sokasága emelte. A négylovas gyász-kocsi a két Szamos-híd között megállván dr. Bónis Árpád ügyvéd, a tölem megszokott emelkedett hangú beszédében méltatta az elhunyt érdemeit s vett tőle érzékeny búcsút a deési ügyvédikar nevében. Ezután a kocsi hosszú során kísérték a család tagjai és jó barátai az elhunytat öröknyugalma helyére Alörbe, hol a családi sírboltba helyezték. Tetemes vagyona fölött végrendeletileg intézkedett, a mely szerint az özvegyének, egyetlen fiutestvérének Lászlónak és a deési ev. ref. fiuiskolának hagyományozta s így a nemzeti kultúrának is szépen áldozott.

— **Alsó-Zsukon** kiszúrták a szemét Pap Pártán ácsmesternek a Herskovics Mózes zsuki regále bérlő fia. A tettet bosszúból követték el, régi harag és gyűlöletből. Az ácsmesternek a fejét is összeverték vasvillakkal. A tettesek befogására a csendőrség kivonult. Az áldozat Zsukon élet és halál között fekszik. Az áldozat iránt érdeklődés és részvét nyilvánul, mert az erdélyi régi falkavadász társaság Hubertus lakának, mel-lék épületének, istállóinak építője volt.

— **Beóthy Ákos állapotában** örvendetes javulás állott be s egészsége remélhetőleg rövid idő múlva teljesen helyreáll. A beteget egész nap igen sokan keresik föl a képviselőház tagjai közül.

— **Parlament ebéd.** A képviselőház elnöke, Bánffy Dezső báró, tegnap ebédet adott, melyre hivatalosak voltak: Tisza Kálmán, Bokross Elek, Bartha Miklós, Baranyai Ödön, Bethlen Gábor gróf, Csernátony Lajos, Csávolszky Lajos, Gullner Gyula, Gulácsy Dezső, Hegedűs Sándor, Jókai Mór, Justh Gyula, Lakatos Miklós, Markovics Kálmán, Molnár Antal, Pázmándy Dénes, Rakovszky István, Rónay János, Szentiványi Árpád, Teleszky István, Urányi Lure és Véghe Gellért országgyűlési képviselők.

— **Nyugdíjazások a belügyminiszteriumban.** Mint értesülünk, bevégzet ténynek tekinthető, hogy Jekelfalussy

Lajos miniszteri tanácsos megváltik állásától. Vele együtt távoznak a belügyminiszteriumból és mennek nyugdíjba: Torkos László osztálytanácsos, a közjogi osztály főnöke, valamint Fascho-Moys miniszteri tanácsos, a fővárosi ügyek előadója is.

— **Újtások az egyenruhákban.** A „Reichswehr” jelenti, hogy a közös hadsereg egyenruházatán újításokat fognak eszközölni. E hír rendkívül foglalkoztatja most az érdeklét körülket. A nevezett lap a következő részleteket írja: A lovasságnál és a szekereszetnél a vörös nadrágokat szürke, illetőleg sötétkékkel fogják helyettesíteni; a dzsidások (ulánusok) visszakaraják régi sötétzöld kabátjukat a piros mellhajtókával. A tüzérség két gombsoros kabátot, a szekereszet pedig löször-forgót kap a csákóra. Ezek a tervezett s az utolsó katonai tanácskozáson elfogadott változtatások, hogy az utolsó perczben nem fognak a határozaton változtatni, ma még nem lehet tudni. Pozitív tény azonban, hogy a gyalogságnak új egyenruhával való ellátását most nem tervezik, mert egyrészt a ruhakészlet nagy, másrészt a törvényhozás az újításhoz szükséges összeget még nem szavazta.

Rab sas.*)

Az utca szélen egy faláda áll, Elfogva benne a madár király.

A büszke sasnak szárnyát megtörék Bámulja ott az utca-csöcselék.

Egy része rá gunnyal boszantni jár, Csak tűri azt némán a rabmadár.

...Vigyázzatok! — Hát hogyha ezalatt Kinő a szárnya, új erőre kap;

S hatalmas, vergődő csapásit — Rozzant fogháza ottan szertehull.

Ismét erős lesz, büszke és szabad!...

— Akkor szeladj, te gyáva csürhe-had! FARKAS SÁNDOR

Szerkesztőségi üzenetek.

Egy bálozó. Ön azt a furcsa kérdést intézi hozzánk: mi az oka — hogy minden bált végig járt, végig táncolt, végig evett és ivott s még sem akadt olyanra, a ki szívét megnyerte volna?

Hát biz ez nagy „pech”! Ezermester legyen az, a ki eltalálja az okát. Azonban, ha mindenképen kíváncsi reá, mi megreszkizunk egy pár észrevételt és ha ön is úgy találja, hogy az igazi ok azokban rejlik, a miket felsorolunk, — igyekezzék az okozat kedvéért jövőre másképpen cselekedni.

Minden bált végig járt, írja. Tehát mindig azt hitte, hogy az igazit majd a következő bálban fogja feltalálni. Ezért mindig könnyen vette a dolgát. Gondtalanul járt végig minden táncot, a nélkül, hogy tánczosonőjének melyen a szeme közé nézett volna. Képzelt ideált kergetett és nem vette észre, hogy a földön is járnak angyalok. Még pedig igen szép angyalok. Próbálja meg és nézzen a szemébe annak a szép barna, vagy annak a szép szőke, vagy annak a se nem szőke, se nem barna leánynak. Érezni fogja majd azt a delejes áramot, mely a szemek mélyesége tengeréből árad szét és menthetetlenül megbűvöl minden férfi szívet. Hát nem érzi ön a nők illatszérének kábító hatását; nem érzi ön egy karsu derek áttelelésénél azt a villanyszikrákat, mely egyenesen a szívbe pattan; nem érzi ön egy puha kéz szorítása alatt a mindenható erőt, mely gyöngédebb és mely hatalmasabb mindennél?...

Vagy talán...? Ejh uram, ön bizonyára tévedésben van. Nem annyira végig táncolt, mint inkább végig ette és végig itta a bálakat. Ez nagy baj. A sok ital részig, a sok étel butít. Igazi szerelmeire sem a részeg ember, sem az ostoba ember nem fogékony. Mind a kettő szerethet érzékiségből, de egyik sem szerethet szívéből. Mástork ne a buffet legyen első ön előtt (feltéve, ha úgy van) hanem a bálterem és ne az étlapot nézze először, hanem a bálterem szépeit. Aztán ha majd a bókolásban, az udvariaskodásban, a szépelgésben kifáradt, megpróbálhat egy kicsiny anyagias foglalkozást a buffetben. Nem tudjuk bizonyosan, de úgy képzeljük, hogyha önnek ezalatt, mikor nézett egy szép pár szembe, nem is lesz valami tulságos étvágya, mert „a szerelem mindent pótol, de a szerelmet nem pótolja semmi.”

Különben lehetséges az is, hogy az ön szíve megnyerhetetlen, a mi azonban ellenmondása a saját bálozó természetének.

Mert a fáslut, a killobbant színek, a köszvényes ruek, a blazirt kedélyek unják végig járt minden bált. Vagy ha végig járják is, de nem táncolják végig és nem eszik végig. Inni, még csak isznak va-

*) Mutatvány szerzőnek közlekedébről II-ik kiadásban megjelenő kötetéből.

lamit, de már az ételben csak turkálnak, mert ezeknek az uraknak meghalt már az érzékük az élet tisztább ingere iránt.

Tekintettel tehát arra, hogy ön, hihetőleg jó kedélyvel és ruganyos lábakkal tánczol, jó étvágygal eszik és talán még dalol is — nem tekintjük ez utóbbi esetet lehetségesnek.

Egyebekben próbálja és a ha jónak látja, fogadja meg tanácsunkat.

Hivatalnoknak. Hogy a polgármester ebédjére Deák Pál főkapitány vagy a tanácsnak valamelyik tagja, miért nem volt hivatalos? arra feleletet nem adhatunk. Különösen találjuk mi is ezt a mellőzést a polgármester ur részéről, de hát mi nem szólhatunk abba bele, hogy kit hívjon meg, vagy nem a polgármester ur-asztalához.

S. D. urnak. Torda. Sohse bántsa e derek magyar várost. He nem is fejlődik oly rohamosan, mint ön kíváná, halad folytonosan minden téren s a polgárság áldozatkészsége sem fog hiányozni ott, a hol a szükség kívánni fogja.

Szülőnek. A középiskolai nevelés egyik főhátára, hogy a test művelése nem jár karöltve a szellem képzéssel. A tulságos nagy tananyag miatt alig jut idő a testi nevelésre.

Tapasztalhatjuk naponkint, hogy az iskolai díjakat halvány beteges tanulók nyerik el, de az élet mezején a siker pálmája többnyire azoké, kik jól fejlett tudókkal, aczél izmokkal s edzett idegekkel mennek az élet küzdelmeibe.

Egy híres tudós szerint: „egy font erő, egy lat képességgel nagyobb eredményeket fog kivívni, mint egy lat erő, egy font képességgel.” A történelem kimagasló alakjai többnyire erős, atletikus termetű férfiak voltak.

Lesseps tragédiája.

Az írói fantáziát, ha olyan eseményt merne a színpadra vinni, mint a minő ma a 38 éves Lesseps Ferdinándot érte: kétségkívül kinevetnék. De az élet kegyetlen keze nem riad vissza a legborzasalmasabb krónikától sem.

Lesseps Ferdinándot, a század egyik legnagyobb geniejét, a Suez-csatorna megalkotóját, ki térdig gázolt a dicsőségben, korszoruban és rendjében, ma a párisi felelőviteli bíróság — mint azt lapunk más helyén megirtuk — elítélte.

Elítélte öt évi fogházra és 3000 frank pénzbírságra. Elítélte a Panama ügyben csalásért, hízalommal való visszaélésért. Elítélte oly büntetért, mely pénzvagyból eredvén, hervadtatlan koszorút a gyalázatnak és megvetésnek dobja oda.

A diadalból megfuttott pályá végén, életének alkonyán az aggastyán előtt megnyílik a börtön kapuja. Ez a dolog egymagában is elég szomorú és elég tragikus volna arra, hogy lesújtja. De a végzet boszú keze még ezzel sem elégedett meg. Mig legidősebb fia, Lesseps Károlyra hasonló bírói ítéletet szabtak, addig Szudánból azt a rémhírt hozta meg neki a táviró, hogy legkisebb fia, ki ott katonáskodik, menekőben kidőlt a sorból s most haldokolva fekszik a vad ben-szülötték csordái közt, egy nyomorult faluban, elhagyatra, rokon és barát nélkül, egyedül.

A legkisebb fia a ravatalon, a legidősebb a börtönben, a köztiszteltetben álló név pedig a pellengéren. A boulevardokon az udvari gamin kiabálva árulja a frissen nyomott hírlapokat, melyeknek homlokán ökölnyi betűkkel csiklandozzák a család miatt elítélt öreg ember megrázó tragédiájának részleteivel az elernyedt idegzetű olvasókat.

Megtépzések babérait, kicsinylik talentumát s arra sem adnak neki időt, hogy magába vonulva, fia gyászán elsírja könnyeit, hanem betegágyából kiránczolgatva, a börtönbe cipelik, nagy örömeire az utca sötéredékének, mely vad hozsannával rohan kocsija után és fülebe ordítja: »Csalo!”

LEGUJABB.

(Az „Ellensék” eredeti távirata).

Országgyűlés.

Budapest, febr. 13.

A képviselőház mai ülésén Hévizy János 48-as párti képviselő igen érdekesen festette a középiskolai tanárok miserális helyzetét, a kik most sem dicsekedhetnek valami nagy tekintéllyel, de ha még rangosztályokba fognak soroztatni, ez által még jobban megáláztatnak.

Az egész ranglétra a protekciónak lesz alapja és azok fognak boldogulni a létrán, kik függetlenségüket és önértéküket alá tudják vetni a mindenfelől jövő befolyásnak.

Remete Géza beszéde után, elnök a vitát bezárta s Wekerle miniszterelnök felelt az egyes szónokok által a törvényjavaslat ellen felhozottakra.

A miniszternek első sorban Hévizynek a tanárok belyezetéről mondott nyilatkozatát igyekezett megvádatolni, mert szerinte a ta-

nárok kellő tekintélynek örvendenek mindent.

Ezután rátér Horánszky Nándor javaslatára s fennhangon jelenti ki, hogy annak minden állítását alaptalan. (Nagy zaj a bal és szélsőbaloldalon.)

A miniszterelnök, látva a kedvezőtlen hangulatot, beszédét megfordította és elítélőleg nyilatkozott a bürokratikus rendszerről, a mi zajos helyesléssel találkozott.

Ezután Eötvössel polemizált.

Polonyinak kijelenti, hogy a megyei tisztviselők fizetését illetőleg már a közel jövőben javaslatot fog benyújtani a házának.

A miniszterelnök beszéde után 5 percnyi szünet következett.

Az ülés újból megnyitván, Pulszky előadó válaszolt az egyes felszólalásokra.

Várady Károly és Fenyvessy Ferencz interpelláltak ezután.

Fenyvessy a pápai főiskolának Komáromba való áthelyezése tárgyában.

Ez interpellációra Csáky miniszter azonnal felelt és válaszában a ház tudomásul vette.

Legközelebbi ülését **csütörtökön** tartja a ház.

Hadgyakorlatok áldozatai.

Budapest, febr. 11.

Ungváron nagy katonai menesztgyakorlatot tartottak csikorgó hidegben.

A gyakorlatnak több áldozata volt.

Weglárcz kapitány és harmincz katona súlyos fagyási sebeket kapott.

Weglárcz kapitány seibebe **bele is halt.** Tegnap temették el nagy részvét mellett.

Az életben maradtak a kórházban fekszenek.

Orruk, fülük, kezük, lábuk el van fagyva.

A legtöbbben, ha felgyógyulnak is, nyomorékjai lesznek a katonai gyakorlatoknak.

Wahrmann Richárd elfogva.

Bécs, febr. 11.

Nagy feltűnést keltett, hogy Wahrmann Richardot, a ki párbaj miatt fogságra el volt ítélve és a ki idejét Iniadban töltötte, honnan atyja halála után tért vissza, Bécsben elfogták.

Házszabályok értelmezése.

Budapest, febr. 11.

Tegnap délutánra br. Bánffy Dezső elnök, az összes pártok vezérembereit értekezletre hívta össze, az országházába, hogy a házszabályok némely pontja módosíthatassék.

Az értekezleten végleges megoldást nem hoztak.

Képviselői körökben nagyfeltűnést keltett, hogy br. Bánffy Dezső a legilletékesebb embert, Péchy Tamást a ház volt elnökét az értekezletre sem hívta meg.

Uj republikánus párt.

Páris, febr. 11.

Párisból jelentik, hogy Cariatnac vezetése alatt új republikánus párt alakult, melynek zömét a fiatalabb köztársasági képviselők képezik.

Orosz puskák.

Budapest, febr. 11.

Pétervárról jelentik a „Kölnische Zeitungnak”, hogy míg a francia fegyvergyáraknak még a nyáron kell az orosz hadsereg részére 500,000 drb. fegyvert szállítani, addig az orosz gyárak teljesen képtelenek fegyverek előállítására. Az orosz hadügyminiszteriumot e viszonyok remélhetetlenül töltik el, s ha a bajon azonnal segítenek is 3—4 évig fog tartani, míg az egész orosz hadsereg el lesz látva kellő fegyverzettel.

Felelős szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.Segéd-szerkesztő és kiadólaphajtó: **MÁGYARY MIHÁLY.**

NYILTTÉR.

VÉGKIÁRULÁS.

BOSKOVITZ A. látszerésznel.

KOLOZSVÁRT.

	ezelőtt	most
1 drb látszó achromát üveggel	8 frt	5 frt 50 kr
1 drb színházi látszó üveggel	20 frt	12 frt
1 drb utazásra szánt érc barometer	—	12 frt 50 kr
1 drb aranyba foglalt szemüveg ráma nélkül	7 frt 50	4 frt 50 kr
1 drb rendes szemüveg	2 frt	frt 70 kr

Ezenkívül mindennemű galanteria holmik, bronz és bőrből. Poszlok arany és ezüstből, párfiumok, tájfék és berseins áruk a lehető

legolacsonyabb

árakon kaphatók.

35 év óta

fennálló jó hírnevű üzletemet ajánlom a n. é. közönség figyelmébe.

BOSKOVITZ A. optikus,

főter 23. sz. (Iparosok palotája.)

(3—5)

Gazdák és Iparosok kolozsvári helyi
szövetkezete

folgó évi március hó 26 án (Vasárnap) d. u. 3 órakor
a „Torna-Vivoda“ vivó-termében

rendes közgyűlést

tart.

Tárgysorozat:

- 1.) Az igazgatósági jelentése a lefolyt üzletéről, s zár-számla és vagyon-mérleg előterjesztése, a nyereség, illetőleg az igazgatósági javaslattal együtt.
- 2.) A felügyelő-bizottság ezekre vonatkozó véleményezése.
- 3.) Az igazgatóság tagjai sorában megürit 3 hely betöltése.
- 4.) Indítványok tárgyalása, melyek azonban az alapszabályok 34. §-a értelmében 14 nappal előbb írásban az igazgatósághoz beadandók.

Figyelmeztetésül: az alapszabályok 32. §-a értelmében csakis azon tagok vehetnek részt és szavazhatnak a közgyűlésen, kiknek teljesen befizetett részvényük a közgyűlés megkezdése előtt az igazgatóságnál letétbe helyeztetik.

Kolozsvár, 1893. évi február hó 9-én.

156. (1-3)

AZ IGAZGATÓSÁG.

GAZDAKÖZÖNSÉGÜNK

számára új reform!

Összes magvakat a Budapesti m. kir. állami vetőmagvizsgáló állomás ólomzára alatt a csiraképeség és tisztaság százalékjait, herféléknél még különösen az arankamentességet is feltüntetve, minden zsákról külön kiállított állami bizonyítványokkal ellátva ajánljuk:

Vörös Lóherét, óriás szeműt	76 forinton,
„ apróbb szeműt	74 „
Luczernát kiváló nagyszeműt	50 „
Mezel komocsint nedves helyekre	30 „
Baltacsimot dehes, meszes oldalokra	18 „
Fehér csillagfürtöt, lóbabot, sójo-babot, tavaszi búzát, igen bőtermő Beseler-féle zabot 8 forintjával.	

Árak Alvinczen 100 kilójáért számítatnak és minden esetben utánvételnek.

Zsírok beleértve, árak nem számítatnak fel.

Lóher és Luczerna 100, 50, 25, 10 kilós plombozott zsákokban van készletben.

5 kilós plombozott postaszák lóheré ára 4 forint,
5 „ „ „ luczerna „ 3 „

Továbbá kapható:

Bichter-féle Imperator burgonya 100 klgr. 5 forinton,
Paulsen-féle kék, óriás „ postaszákja (5 kilo) 1 „
Nonplusultra kővér csemege-sajt vagy brassói karika
sajt, Netto 4 kilós postacsomagban 3 forinton

Gróf Teleki Arvéd drassói urad. intézőségénél
Alsó-Fehérmegye, u. p. Szerdahely.
101 (5-x)

Eladó

egy jó karban levő, nyolcz lóerejű

GŐZCSEPLŐGÉP

teljesen felszerelve,

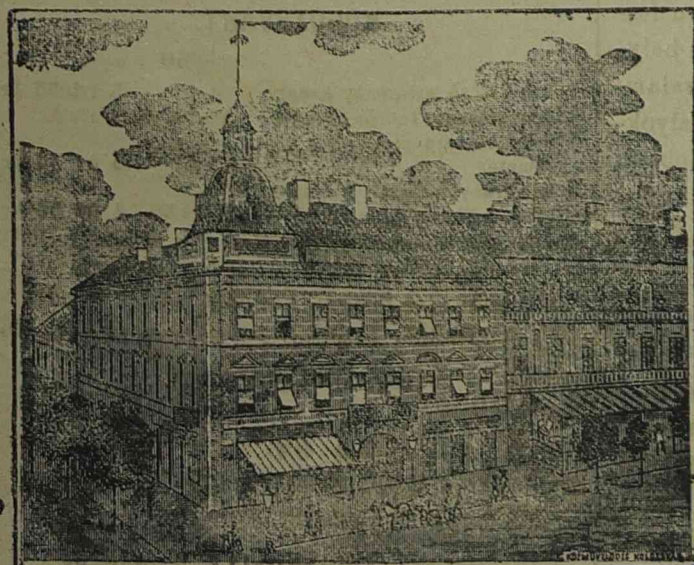
a mely csak négy évvel ezelőtt a magyar
államvasutak gépgyárából egész ujan lett
kihozva.

Csim megtudható az „Ellenzék“ kiadó-
hivatalában. 74. (5-5)

Kolozsvár főtere egy szép épülettel gazdagított a régi „Pannónia“ vendéglő
egész újonnan tüntet kiépítése által. Ez épület ma mind kívülről, mind belülről a
modern igényeknek minden tekintetben megfelel és

„KÖZPONTI SZÁLLODA“

ezim alatt a figyelemmel mindenre kiterjedő tulajdonos NAGY GÁBOR
vezetése alatt áll.

Az utazók és
vendégek kényel-
mére modern
berendezésű ven-
déglőben minden-
ről gondoskodva
van. Külön termek
kisebb nagyobb
társas összejöve-
telekre, bankette,
diszterem
nagyobb ünnepé-
lyekre. Az utazók
részére kényelem-
mel berendezett
vendégszobák
vannak. Az árak
ez elsőrangú ven-
déglőben szolidak.
A kiszolgálás
bűnös. A város
minden részébe
telefon összeköt-
tetése van.
132 (2-x)

Az erdélyi ev. ref. egyházkerület
hosszabb és rövidebb tartózkodásra és rövid
lejáratra

olcsó kölcsönöket ad.

Magasabb kamatu (7, 8%-os) tartozásokat
convertál, építkezésekre kölcsönöket szavaz
meg, az építkezés előhaladása arányában
kiutalva.

Részletes felvilágosítás nyerhető a kölcsön-
szabályzat átvétele mellett: belkírály-utca 43. sz. alatt.
157. (1-3)

Előleges jelentés.

Van szerencsém a n. é. közönségnek szíves tudomására
hozni, miszerint folyó évi április hó 1-én saját

„CSÁSZÁR DÁVID“

cégem alatt

főtér 23. szám (Iparos-palota)

egy egészen újonnan berendezett

Női divatszövet- és kézműárú- üzletet nyitandok.

Midőn ezt becses tudomására hozni bátor vagyok,
kérem a n. é. közönséget, kegyeskedjék azon bizalmával
magajándékozni, melyet a „Király és Császár“ társas cég-
ben birni szerencsés voltam.

Azon fogok törekedni, hogy mint eddig, ugy ezentul
is érdemes legyen nagyra becsült bizalmára.

Tiszteletteljesen:

CSÁSZÁR DÁVID.

125. (2-6)

Dréher Antal serfőzdéje Kőbányán.

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy
1893. év Január hó 1-től kezdőleg

Erdély részére

Kolozsvárott, a nagy-utca 37. sz. alatti
saját házamban

hordó- és palaczk sör-raktárt

nyitottam, melynek kizárólagos vezetésével

„Bognár és Szántó“ céget

biztam meg

s ez előnyösen ismert gyártmányomat eredeti gyári árak
mellett fogja a nagyérd. közönség részére kiszolgáltatni.

Kiváló tisztelettel:

DRÉHER ANTAL.

158. (1-10)

Sürgőnyezim: DRÉHER Kolozsvár.

PÁLYÁZAT KÖNYVVEZETŐI ÁLLÁSRA.

Feltételek: Keresk. akademiát végzett, keresztény
vallásu, megbízható egyén, évi 600—800 frt fizetéssel; s
olyanok, kik regálé vagy fogyasztási-adó irodában alkalm-
szavva voltak, előnyben részesülnek.

A pályázati határidő lejárt február hó 15-ike.

A pályázatok közvetlen hozzám intézendők.

TORDA, 1893. évi február hó 7-én.

152. (2-3)

MENDEL LAZÁR.

Apró kokszt! Apró kokszt!

Apró kokszt gépezet által diónagyságra vágva, a mai
napról kezdve elárúsításra van tartva a következő árak mellett:

500 kgrtól 1000 kgrmig	2 frt 50 kr.
1000 „ feljebbi vásárlásnál	2 frt 30 kr.

Ezen apró kokszt a nagyobb darabokhoz mérten abban
különbözik, hogy kényelmesebben lehet vele bánni, jobban ég, ol-
csóbb és nincs szaga, s akármilyen kemenczében ég. Mindenütt a
legrövidebb idő alatt nagyon megkedvelték. Épen azért nagyon
ajánlanok a T. közönségnek a használatba vételt.

A mint eddigelé, ugy ezután is készségesen a ház kapujáig
hazaszállítjuk a koksztot, még pedig minden 100 kgrm. után 12 krt
számítva a szállításiért.

Mint a legjobb kokszt-kemenczét: a Meidinger-féle
ajánljuk, a mit a helybeli piacon Reményik-czégnél lehet beszerezni.

Tudatjuk egyszersmind a T. közönséget, hogy a koksztak
könnyebb megrendelhetése végett a városban, hol helyt gyűjtő-
ládakat alkalmaztunk, a hová a megrendelést tartalmazó iratot
be lehet dobni, s a mi általunk naponta kétszer lesz kiürítve, u. m:

1. Orbán József czukrárszékében, Főtéren;
2. Pap Ernő üzletében, a Hid- és Belmagyar-utca szegletén;
3. Marosán Bogdán üzletében, a Sétatér- és Külmagyar-utca szegletén;
4. Flora Gyula üzletében, a Széchenyi-téren;
5. Weisz József üzletében, Bel- és Külközép-utca szegletén;
6. Andrásoffszki Nővérek üzletében, Külmagyar-utca 1. szám.

A Légszergyár igazgatósága,

Van der Velden Ede.

41. (6-x)

SALIGNAC & Co.

LEGELSŐ, LEGRÉGIBB, TÖBBSZÖRÖSEN ÉRMEKKEL
KITÜNTETETT

COGNAC-GYÁRA

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Alapítottatt 1809-ben. — Négy millió franknyi alaptőkével

COGNACBAN.

Értesítjük a n. é. közönséget, hogy kitűnő, tisztán franczia
borokból készített gyártmányunknak kizárólagos elárúsítása, mely-
nek jóságáért és valódiságáért kezeskedünk:

EGYEDÜLI FŐRAKTÁRA KOLOZSVÁRTT:

CSIKI ANTAL-nál,

m. kir. dohány nagy-tőzsde és különlegességek árudájában van.

Videki megrendelések gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

Prof. Dr. Bárd Rokitsany, a Mária Terézia kórház igazgatója, a Medicinal
Cognacról a következőket írja: A „MEDICINAL COGNAC“ Salignac & Co.
gyárából egy igen kitűnő erőtűz, a melyet én minden olyan esetben, a hol
egyáltalán Cognacot, mint gyógyszer használni lehet, a legjobb eredménnyel
használtam s ennél fogva ajánlom. 38. (5-x)

!! Üzletfelhagyás miatt tökéletes végkiárusítás !!

GÁMENTZY JÁNOS főtéri üzletének felhagyása miatt

a végeladás még csak február hó végéig tart.

Minthogy addig az egész áruraktár kiárusítandó, azért az árak ujabban
ismét rendkívül mélyen leszallítottak.

Felkérem mindazon tisztelt vevőimet, kiknek üzletemben tartozásuk van, sziveskedjenek azt minél
előbb kiegyenlíteni.

Gámentzy János

főtér.

120 (5-12)

!! Csak Készpénzfizetés mellett !!